

perspective; secondary EU law, tertiary, and national law). And also, the philosophical layers of this consideration would be an analysis in light of deontology, consequentialism, virtue ethics, which all belong to the normative theories (branch of ethics in comparison to so-called metaethics), to the ethics as practical philosophy in comparison to political, and legal philosophy.

It would be worth mentioning that EU's legislation must be found under certain philosophical theory. The objective of our research is to answer whether it contradicts to the principle of "diversity" (in case we accept only one philosophical approach)?

The case of Ukrainian integration is quite interesting and in our research we may trace those definitions that undergo fragmentation when general values interpreted in particular context. The process of the integration of Ukraine into EU area is considered as an evidence of how the categories common to the mind of each human being find their application in economical and political context. It is the case when *practical* philosophy (normally called "ethics") is used in the direct sense of this word and brings *practical* results.

-
1. Byars, Stephen M. *Business Ethics*. Texas: OpenStax, 2018
  2. Frischhut, Markus. *The Ethical Spirit of EU Law*. Innsbruck: Springer Open, 2019
  3. Kenny, Anthony. *A New History of Western Philosophy*. Oxford: Clarendon Press, 2012
  4. Rickaby, Joseph. *Moral Philosophy: Ethics, Deontology and Natural Law*. Public Domain Book, 1918.

Денис ЖЕРНАКОВ

курсант СР-042 ННП та ПФПНП

Дмитро ТІНІН

викладач кафедри ТСП, майор поліції

ORCID: 0000-0002-8593-1706

Науковий керівник:

Володимир ТИМОФЄЄВ

викладач кафедри ТСП,

ORCID: 0000-0002-6805-8933

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСНОВНІ ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ГУМАНІТАРНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

У сучасних умовах забезпечення національної безпеки Української держави, виклики і загрози в гуманітарній сфері є не менш актуальним, ніж військово-політичні чи економічні.

Починаючи з 1991 року попри певні спроби розробки концепції

гуманітарного розвитку, в Україні не проводилася послідовна державна гуманітарна політика, яка б спрямовувалася на формування повноцінного гуманітарного простору України. А отже, активного і системного формування національної ідентичності, національної самосвідомості, захисту, розвитку і поширення власних ідеалів та цінностей.

Загрози гуманітарній безпеці – це ті негативні тенденції, що насамперед, пов'язані з деформацією ціннісних основ суспільства, зокрема: світоглядним основам, свободі думки, переконань, інтелектуальної діяльності. «Загроза,- на думку В. Мунтіяна, - це реальна можливість заподіяння шкоди, майнових, фізичних або моральних збитків особистості, суспільству, державі» [1, с.8].

Серед джерел внутрішніх загроз для розвитку гуманітарної сфери найважливішими являються: відставання країни від провідних держав світу за рівнем інформатизації суспільства, що обмежує її можливості щодо охорони власної культурної традиції та рівноправного культурного обміну між націями; низький загальний рівень освіти громадян, що ускладнює можливість людини протистояти деструктивному впливу ззовні; недієва законодавча база щодо захисту, поширення та укріплення традиційних національних ідеалів та цінностей [2].

Концепція гуманітарного розвитку України на період до 2020 року спирається на фундаментальні цінності свободи, справедливості, солідарності; демократичні принципи, верховенство права, всебічний захист фундаментальних прав людини; подолання бідності, безробіття й дискримінації людини; рівний доступ до освіти, медицини, культури та житла; рівні можливості для чоловіків та жінок; захисту довкілля; подолання ксенофобії; створення умов для вільної діяльності мас-медіа та доступу до публічної інформації; піклування про дітей та літніх людей; підтримки молоді. Економічне зростання в такому суспільстві має відбуватися шляхом задоволення потреб нинішнього покоління без завдання шкоди наступним поколінням.

Основними пріоритетами гуманітарного розвитку є:

- 1) впровадження високих соціальних стандартів життя;
- 2) пріоритет прав людини та громадянських свобод як критерій оцінки ефективності діяльності держави та рівня розвитку суспільних відносин у країні;
- 3) рівність прав і свобод людини незалежно від національності, мови, ставлення до релігії, приналежності до соціальних груп і громадських об'єднань;
- 4) збереження традиційної для України багатомовності, розвиток усіх мовних груп відповідно до Європейської хартії регіональних мов або мов меншин (Закон України «Про ратифікацію Європейської хартії регіональних мов або мов меншин» від 15 травня 2003 року № 802-IV);
- 5) забезпечення повноцінного розвитку і функціонування української мови як державної, згідно з Конституцією України (стаття 10);
- 6) вільний доступ широких верств суспільства до культурних надбань;
- 7) збереження та охорона культурної спадщини;

8) підтримка розвитку і взаємозбагачення культур етносів, що проживають в Україні; підтримка сучасних форм мистецької та інтелектуальної творчості;

9) забезпечення діалогу держави і громадянського суспільства.

Концепція гуманітарного розвитку України на період до 2020 року спиралась на фундаментальні цінності свободи, справедливості, солідарності; демократичні принципи, верховенство права, всебічний захист фундаментальних прав людини; подолання бідності, безробіття й дискримінації людини; рівний доступ до освіти, медицини, культури та житла; рівні можливості для чоловіків та жінок; захисту довкілля; подолання ксенофобії; створення умов для вільної діяльності мас-медіа та доступу до публічної інформації; піклування про дітей та літніх людей; підтримки молоді. Економічне зростання в такому суспільстві повинна була відбуватися шляхом задоволення потреб нинішнього покоління без завдання шкоди наступним поколінням.

Завданнями для органів публічної влади щодо забезпечення розвитку гуманітарної сфери України є: формування мовної єдності суспільства, що передбачає утвердження української мови як єдиної державною мовою в усіх сферах суспільного життя на всій території України як засобу духовного об'єднання і міжетнічного спілкування української нації.

Для цього доцільно прийняти мовний закон у тій редакції, що зміцнює позиції державної української мови, а також затвердити нові державні та регіональні програми щодо забезпечення функціонування та розвитку державної мови в усіх сферах життя та запровадити систему державного контролю за дотриманням мовного законодавства в державі.

Важливою умовою забезпечення гуманітарної безпеки під час воєнного стану, безперечно, є зростання економічного добробуту для задоволення базових потреб людини з подальшим розвитком.

Отже, підводячи підсумок потрібно сказати, що основними пріоритетами гуманітарної політики України в умовах воєнного стану і загроз національній безпеці являються: розробка й реалізація Концепції гуманітарного розвитку України як основного орієнтира для вироблення комплексної і глибоко продуманої гуманітарної політики, спрямованої на захист національних цінностей, ліквідацію загроз в усіх сферах суспільного життя.

---

1. Мунтіян В.І. Реформування ЗСУ: погляд крізь призму Держбюджету. Наука і оборона. 2008. № 4. С.7 -13 (дата звернення 14.05.2022)

2. Концепція (основи) Національної безпеки України. // - URL: <http://wl.cl/rada/gov/ua/pls/zweb2/webproc34?id=&p/> (дата звернення 14.05.2022)